

23. novembra 2024

Meditačný obsah č. 269

Pre toho, kto sa nachádza na duchovnej ceste, väčšinou nie je jednoduché rozpoznať medzi tým, ktoré formy žiadostivosti človeka zavádzajú, ktoré obsadzujú jeho vedomie a otupujú jeho duchovný vývoj a ktoré sú jeho bežnými racionálnymi potrebami a prirodzene vyžadujú súhlas zo strany Ja. Z tohto dôvodu, ak má mať hlboká meditačná cesta šancu na úspech, potrebuje profesionálneho učiteľa, ktorý pozná práve toto rozlišovanie najrozmanitejších zámerov väzieb a potrieb.

Posledný meditačný obsah, ktorý pozostáva z jedného verša Bhagavad Gíty, sa začína zistením, že človeka zvädzajú najrôznejšie túžby, ktoré ho okrádajú o schopnosť poznania alebo, inak vyjadrené, o vnímanie duchovnej reality. Táto veta platí všeobecne pre každého jednotlivého človeka a ten, ktorý je na ceste meditácie, by nemal samolúbo odsudzovať ľudí, ktorí ešte stále hýria vo svetských emóciách. Často sú najviac pomýlení tí, ktorí iných hodne posudzujú alebo sa vyvyšujú nad ostatných.

Nasledujúci príklad by mohol objasniť túto záležitosť: Jedna zdanlivo spirituálna skupina veľmi často medituje, jedáva vegetariánsky a pravidelne sa stretáva pri spievaní a recitovaní mantier. Veria, že sa už očistili od takzvaných všade číhajúcich pozemských väzieb a nezabúdajú sa cítiť, že sú súčasťou tejto ligy spirituality, ktorá je však márnomyseľná. Skutočnosť, že sami ešte nerozvinuli vôbec žiadne ozajstné poznanie žiadostivosti, lebo sú ponorení do skupiny, a tak nevnímajú, že si premenili svetské potreby na skupinové pocity. Sú rovnako pomýlení, ako bežný občan, ktorý sa venuje automobilovým pretekom a svoj úspech meria z hľadiska vonkajšieho zisku. Žiadostivosť každopádne nie je inštanciou, ktorá by sa so svojou prefíkanou tvárou chcela len tak ukázať. Pre duchovného žiaka je preto prospešné, ak si je vedomý skutočnosti, že túžba predstavuje utajenú a skrytú inštanciu a pohybuje sa úplne vo vnútri v najhlbších štruktúrach vôle a osobnosti. Človek by si preto nemal z úst príliš rýchlo nechať vyjsť vetu, že iní sú pomýlení a že on sám sa už oslobodil od všetkých nedostatkov.

K predchádzajúcim vetám sa pripája nasledujúci obsah meditácie:

Pripútanosť k sebe samému a väzby, ktoré spočívajú vo vôli a hlboko spolu s pocitmi tvoria nepriehľadnú identitu, neustále vyžarujú na ostatných ľudí a do posmrtného sveta. Sú nevedomou, pviazanou časťou takzvaného astrálneho tela. Pokiaľ tieto pôsobiace žijú a nie sú ešte prepracované vlastným Ja a premenené väčšími víziami, zaťažujú duše v posmrtnom živote, ako aj vonkajšie podmienky života ako ťaživá škodlivá sila. Je to reálna záťaž ako štít proti svetlu, ktorý je presným opakom vyžarovania, spojenia a radosti. Ak sa podarí podniknúť kroky na prekonanie podprahového, uväzneného potenciálu, tak duše v posmrtnom živote sa zaradujú a človek sa stane slobodnejším v žiari svetla opravdivých spojení.

Rudolf Steiner v najrozličnejších výkladoch vo svojich dielach popisuje, že v citovom chcení alebo vo vôľovom cítení žijú spútané súčasti a sféry zosnulého a robia človeka neslobodným. Len prostredníctvom jasnej logickej formy myslenia, ktorá je oslobodená od záujmov náladovej mysle a od sympatií alebo aj od síl antipatií, dosahuje človek svoj slobodný horizont vývoja.

[meditácia č.268](#) < späť [zoznam meditačných obsahov](#) vpred > [meditácia č.270](#)